

MORE Hënsza Hënsza ree,
kuur ti ngchrëhe prapa malit
dalë e dalë, e madhe, e kukje,
njerszit, tçilët rriin te hjeja,
saa të vërëjën e ngchë flasiën.

Po gjjith kjish si thithiën hjeen,
edhë drita jote e bardhë
e si nj'ëndërr vashie e but,
hjidhet tue përveshur dheun,
me një gchas merie të falen
plekjszit tçilët varri pret.

Po të hjeçmet, lorë-bårdhaszit,
me kënkë tçë ngchasiën szëmbren,
tij të thonë motr e szonjë;
si të gchszuam tue bredhur biljszit,
tçë nën drit-s e dielit ditën,
e nën t'ëndes rriten natën,
xulat çtien e ndejën duart
e të thonë, si njiij ëmie.

OLuna nuova, o Luna nuova,
quando tu sorgi dietro il monte
lentamente, grande e rossa,
gli esseri che stanno nell'ombra,
ti guardano e non parlano.

Ma quando ogni cosa attira l'ombra in sè,
e la tua luce bianca,
mite come sogno di vergine,
scende inondando la terra,
con un mesto sorriso ti salutano
i vecchi vicini a morire.

Ma le belle dalle bianche braccia,
con inni che toccano il cuore,
te dicono sorella e regina;
mentre lieti saltellando i nostri figlioletti,
che di giorno sotto il raggio del sole
e di notte crescono sotto il tuo,
gittano via i berretti e tendono le mani
e a te dicono, come a madre: